

Antwerp Maritime Agencies NV, Súdny dvor (prvá komora), v zložení: predseda prvej komory P. Jann, sudcovia K. Lenaerts, J. N. Cunha Rodrigues (spravodajca), E. Juhász a M. Ilešič, generálny advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, tajomník: M. M. Ferreira, vyhlásil 15. septembra 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

Článok 203 ods. 3 štvrtá zarážka nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva, sa musí vykladať v tom zmysle, že pod „osobou, ktorá má plniť povinnosti vyplývajúce z dočasného uskladnenia tovaru“, je potrebné po vyložení predmetného tovaru rozumieť osobu, ktorá má tento tovar v držbe na účel zabezpečenia jeho premiestnenia alebo skladovania.

(¹) Ú. v. EÚ C 106, 30.4.2004.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(piata komora)

z 8. septembra 2005

vo veci C-303/04 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Tribunale di Voghera): Lidl Italia Srl proti Comune di Stradella (¹)

(Technické normy a predpisy — Smernica 98/34/ES — Pojem „technický predpis“ — Biologicky neodbúratelné vatové tyčinky)

(2005/C 281/08)

(Jazyk konania: taliančina)

Vo veci C-303/04, ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Tribunale di Voghera (Taliansko) z 1. júla 2004 a doručený Súdnemu dvoru 16. júla 2004, ktorý súvisí s konaním: Lidl Italia Srl proti Comune di Stradella, Súdny dvor (piata komora), v zložení: predsedníčka piatej komory R. Silva de Lapuerta, sudcovia C. Gulmann (spravodajca) a J. Klučka, generálna advokátka: J. Kokott, tajomník: R. Grass, vyhlásil 8. septembra 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Článok 1 bod 11 smernice 98/34/ES Európskeho parlamentu a Rady z 22. júna 1998 o postupe pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov v znení smernice 98/48/ES Európskeho parlamentu a Rady z 20. júla 1998 sa musí vykladať v tom zmysle, že také ustanovenie ako článok 19

zákona č. 93 z 23. marca 2001 o životnom prostredí je v rozsahu, v akom zakazuje predaj vatových tyčínok, ktoré nie sú vyrobené z biologicky odbúratelných surovín podľa vnútroštátnej normy, technickým predpisom.

2. Článok 8 ods. 1 prvý pododsek smernice 98/34 v znení smernice 98/48 sa musí vykladať v tom zmysle, že také ustanovenie vnútroštátneho práva – technický predpis – ako je článok 19 zákona č. 93/2001 z 23. marca 2001, musí byť pred prijatím oznámené Komisii Európskych spoločenstiev.

3. Článok 8 ods. 1 prvý pododsek smernice 98/34 v znení smernice 98/48 sa musí vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu sudcovi prináleží vylúčiť uplatnenie takého ustanovenia vnútroštátneho práva – technického predpisu – ako článok 19 zákona č. 93/2001, na základe toho, že nebolo pred prijatím oznámené Komisii.

(¹) Ú. v. EÚ C 228, 11.9.2004.

Odvolanie podané 28. júla 2005 (faxom z 27. júla 2005) Hansom-Petrom Wilferom proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (štvrtá komora) z 8. júna 2005 vo veci T-315/03, Hans-Peter Wilfer proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

(Vec C-301/05 P)

(2005/C 281/09)

(Jazyk konania: nemčina)

Hans-Peter Wilfer podal 28. júla 2005 (faxom z 27. júla 2005) odvolanie na Súdny dvor Európskych spoločenstiev proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (štvrtá komora) z 8. júna 2005 vo veci T-315/03, Hans-Peter Wilfer proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory). Odvolateľa zastupuje A. Kockläuner, Cabinet Meissner, Bolte & Partner, Widenmayerstrasse 48, DE-80538 München, Nemecko.

Odvolateľ navrhuje, aby Súdny dvor:

1. zrušil úplne prvý bod výroku rozsudku vyhláseného 8. júna 2005 Súdom prvého stupňa vo veci T-315/03 (¹), zmenil druhý a tretí bod výroku uvedeného rozsudku v tom zmysle, že ÚHVT je povinný znášať vlastné trovy a nahradiť všetky trovy, ktoré vznikli žalobcovi;

2. zaviazal ÚHVT na náhradu trov odvolacieho konania.

z bezvýznamných charakteristických vlastností, ktoré sú z hľadiska dotknutej verejnosti vzdialené.

Dôvody odvolania a hlavné tvrdenia

Žalobca uvádza na podporu svojho odvolania proti zmiernenému rozsudku na jednej strane nedostatky konania a na druhej strane porušenie práva Spoločenstva Súdom prvého stupňa:

- Podľa žalobcu Súd prvého stupňa – čo sa týka otázky, či a do akej miery úrad pre priemyselné vlastníctvo sa môže zúčastniť na zastúpení žalobcu – zle podal výklad článku 19 Štatútu Súdneho dvora. V súlade s týmto ustanovením pojem „advokát“ (Anwalt) zahŕňa tiež patentových poradcov (Patentanwalt) do tej miery, do akej im právny poriadok umožňuje zastupovať účastníka konania pred súdnym orgánom a v rámci právneho systému im prisudzuje postavenie, ktoré v dôsledku práv a povinností, ktoré sú im zverené, je porovnateľné s postavením advokáta (Rechtswalt).
- Žalobca uvádza, že – pri posudzovaní otázky, či a do akej miery potvrdenie o zápise americkej ochrannej známky ROCKBASS č. 76/302 601 a vyjadrenie žalobcu obsahujúceho nové tvrdenia a nové dôkazy treba vziať do úvahy v rámci tohto konania – Súd prvého stupňa nepochopil dopad zásady preskúmania z úradnej povinnosti uvedenej v článku 74 nariadenia č. 40/94 a nesprávne uplatnil článok 7 ods. 1 písm. b) a c) uvedeného nariadenia.
- Žalobca tvrdí, že – čo sa týka významu a gramatickej štruktúry pomenovania ROCKBASS – Súd prvého stupňa skreslil skutočnosti, ktoré boli uvádzané. Súd prvého stupňa nevezal do úvahy to, že pomenovanie ROCKBASS je extrémne zložitá a naviac nevezal do úvahy, že predmetné pomenovanie môže byť výsledkom veľkého počtu rôznych gramatických kombinácií. Súd prvého stupňa tým, že nezodôvodnil tieto skutkové skreslenia, porušil svoju povinnosť odôvodniť rozhodnutie.
- Žalobca uvádza, že Súd prvého stupňa skreslil skutočnosti, ktoré boli uvedené ohľadne samostatného používania (vo vzťahu k výrobkom triedy 15), pričom toto používanie sa vzťahovalo na výrobky tried 9 a 18, a že tiež porušil svoju povinnosť odôvodniť rozhodnutie tým, že ohľadne vyššie uvedeného problému neuviedol zrozumiteľné odôvodnenie.
- Podľa názoru žalobcu, Súd prvého stupňa – pokiaľ ide o otázku, či prihlasovaná ochranná známka ROCKBASS priamo popisuje súbor výrobkov uvedených v prihláške – nesprávne uplatnil článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 40/94. Teda nesprávne vychádzal z chápania neobjektívneho priemerného spotrebiteľa – namiesto toho, aby vzal do úvahy chápanie priemerného spotrebiteľa bez predsudkov – a pre posúdenie tejto otázky vychádzal výlučne

(¹) Ú. v. C 193, s. 26.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uznesením Wojewódzki Sąd Administracyjny vo Varšave z 22. júna 2005, ktorý súvisí s konaním: Maciej Brzeziński proti Dyrektor Izby Celnej vo Varšave

(Vec C-313/05)

(2005/C 281/10)

(Jazyk konania: poľština)

Wojewódzki Sąd Administracyjny vo Varšave podal uznesením z 22. júna 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý súvisí s konaním: Maciej Brzeziński proti Dyrektor Izby Celnej vo Varšave a bol doručený kancelárii Súdneho dvora 9. augusta 2005.

Wojewódzki Sąd Administracyjny vo Varšave žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

- Zakazuje článok 25 Zmluvy o založení Európskych spoločenstiev, ktorý zakazuje medzi členskými štátmi clá na dovozy a vývozy a poplatky s rovnakým účinkom, členskému štátu uplatnenie článku 80 zákona z 23. januára 2004 o nepriamej dani (akcíz) (Dz. U. č. 29, pol. 257, so zmenami) v zmysle ktorého sú predmetom nepriamych daní automobily nezaregistrované na štátnom území v súlade s ustanoveniami zákona o cestnej premávke v situácii, keď nepriama daň sa vyberá pri nadobudnutí akéhokoľvek automobilu bez ohľadu na miesto jeho pôvodu pred prvou registráciou na území štátu?
- Umožňuje článok 90 ods. 1 Zmluvy o založení Európskych spoločenstiev, podľa ktorého žiaden členský štát nezdaní výrobky z iných členských štátov nijakou priamou alebo nepriamou vnútroštátnou daňou akéhokoľvek druhu prevyšujúcou dane ukladané priamo či nepriamo na podobné domáce výrobky, aby členský štát zdanil nepriamou daňou použité automobily dovážané z iných členských štátov, pričom tejto dani nepodliehajú použité automobily už zaregistrované v Poľsku, v situácii, keď podľa článku 80 ods. 1 poľského zákona o nepriamej dani (akcíz) nepriamou daňou boli zdanené všetky automobily nezaregistrované na území štátu?